

«Un equip guanyador és aquell on els companys s'estimen»

Amb motiu els JJOO d'hivern el papa Lleó XIV ha escrit una carta titulada «La vida en abundància» on parla sobre el valor de l'esport. La comentem amb Ignasi Taló, director de l'escola esportiva Brafa.

16/03/2026

Carta del Sant Pare Lleó XIV

«La Vida en Abundància» sobre el valor de l'Esport

L'esport no és només un exercici físic, sinó una via per a la realització de la persona. Aquesta reflexió és un dels eixos de la carta del Sant Pare on parla de l'esport i els esportistes. Hi subratlla que el cos és un temple i que, a través de l'esforç i la disciplina, l'ésser humà reflecteix la grandesa de la creació. No es tracta només de guanyar, sinó de créixer en virtut.

El Sant Pare parla d'un dels perills de l'esport: la sobrevaloració de l'èxit, com si fos l'únic objectiu. Però si l'esport és competició. No hauria de ser així?

L'esport és un fenomen global. El practiquen infants i adults,

professionals i amateurs. Tots el viuen amb un tret comú: que l'esport és un joc. Això val també per l'elit. Està demostrat que gaudint és com s'arriba a l'excel·lència. Un exemple és el cas dels *Golden State Warriors*, que amb el seu entrenador Steve Kerr han guanyat cinc anells de l'NBA. Aquest entrenador ha inculcat quatre 'core values' a l'equip: gaudir, competir, companyonia i concentració. És significatiu que un dels valors principals de l'equip sigui precisament gaudir.

Un altre exemple és el de l'esport noruec. Aquest país de només sis milions d'habitants és el que més medalles guanya als JJOO d'hivern. Un dels seus lemes és: a l'èxit s'hi arriba gaudint.

Penso que l'error ve d'entendre l'èxit com guanyar i per mi èxit és donar tot el que pots. Perquè més important que l'èxit és la persona en

què et transformes en aquell procés. L'èxit pot arribar o no, el focus s'ha de posar en donar el màxim d'un mateix, aquesta és la clau. Tot això ho va resumir molt bé Phil Jackson, (11 títols com a entrenador a l'NBA) amb aquesta frase: “els nostres objectius van més enllà de la victòria”.

La carta també esmenta que l'autèntica abundància no neix de guanyar costi el que costi, sinó del respecte i l'alegria de caminar junts. Quina experiència té Brafa en aquest tema?

El gran benefici de l'esport i això val per a l'esport de base, el professional i l'amateur, és la persona en qui et transformes i el que gaudeixes en el procés. L'esport és una gran eina per construir el caràcter. Un amic em deia, que una vegada inventada la intel·ligència artificial, hauríem d'inventar la voluntat artificial,

perquè cada vegada veiem més les mancances de caràcter en la gent. I l'esport ens pot ajudar molt en aquest tema.

Quan explico en una frase el què fem a Brafa, ho concreto així: procurem formar el caràcter dels nens. I ho fem a través de l'esport. Guanyar serà una conseqüència, però no és l'objectiu principal. L'esportista se'n va, es queda la persona, deia Andrés Iniesta.

El Sant Pare dedica un capítol de la carta a aquest tema, on posa en relleu l'esforç, la companyonia, el fet de sortir d'un mateix, l'alegria i ser part d'un equip. Referint-se a aquest darrer tret, fa servir unes paraules molt boniques, que serveixen per a l'esport i per a tots els àmbits de la vida: "Només junts ens convertim autènticament en nosaltres mateixos. Només en l'amor s'aprofundeix en la

nostra interioritat i s'enforteix la nostra identitat”.

Tots els grans entrenadors han destacat que un equip guanyador és aquell on els companys s'estimen. Els *All Blacks* són l'equip més exitós de la història, han guanyat un 85% dels partits que han jugat. I un dels trets principals que tenen és la unió de l'equip. “Aquí has vingut a fer millors als teus companys”, els diuen als nous jugadors que s'incorporen a la selecció.

Tot això és molt bonic, però la realitat és que cada cap de setmana hi ha tensió i aldarulls a la competició de base. Com se li pot posar remei?

La meva opinió és que l'error ve dels pares que pensen que l'únic objectiu de la competició és guanyar i que si els seus fills no guanyen, es frustren. Quan l'únic que es frustra és el pare.

La meva experiència a Brafa és que cal deixar molt clar als pares quines són les prioritats i els objectius. En el nostre cas és que aprenguin i els resultats seran una conseqüència. I dins d'aquest aprendre hi ha les habilitats físiques, tècniques, tàctiques i molt especialment les virtuts, que conformaran el caràcter dels nens i seran el gran benefici que en trauran de l'esport.

Per ser eficaços a Brafa seguim un pla de formació que anomenem *BChampion*, amb el que treballem les 20 competències de lideratge, que l'entrenador avalua i va informant les famílies. Ja fa uns anys vam posar aquest pla de formació a una web perquè qualsevol entrenador el pugui fer servir (bchampion.org). Ja n'hi ha més de 300 registrats.

I en tot això, quin paper hi té l'entrenador?

A mi m'agrada molt citar un parell de frases de John Wooden, un altre entrenador d'èxit del bàsquet. Ell deia: “la principal característica d'un entrenador és estimar”. I l'altre frase és: “un bon entrenador canvia partits, un gran entrenador canvia vides”.

L'entrenador és una peça clau, perquè és qui treu el millor de cada esportista i ho pot fer tant en el vessant esportiu, com en la personal. Hi ha estudis que mostren la gran influència que tenen els entrenadors en les persones.

I l'esport ens pot ajudar a descobrir a Déu?

Hi ha una idea que surt al llibre dels Proverbis i que m'agrada molt, on diu que Déu juga amb nosaltres com un pare amb el seu fill petit. L'esport és un joc, que ens ajuda a gaudir, a transcendir, a desenvolupar els nostres talents, a créixer en virtuts.

Té relació amb la bellesa del moviment. I tot això ens apropa a Déu, ens ajuda a trobar-lo i a conèixer-lo.

També Lleó XIV parla de l'esport com un mitjà per construir la pau i fer un món millor i més pacífic. Quina és la seva experiència?

És força coneguda l'anècdota de la treva de la nit de Nadal al front de la I Guerra Mundial, quan els soldats d'ambdós bàndols van començar cantant nadales i van acabar jugant un partit de futbol. A l'esport tots parlem el mateix llenguatge. Ens relacionem. Gaudim junts. L'esport és un mitjà d'integració. A Brafa organitzem una activitat esportiva que anomenem programa SPES, on hi participen persones sense sostre o que han arribat amb pastera. Hi ha una barreja de països d'origen i tothom gaudeix. És un primer pas

d'integració: trenquem barreres, ens coneixem.

M'ha agradat molt la frase amb què el Sant Pare conclou la seva carta: “Així, l'esport pot esdevenir veritablement una escola de vida, on s'aprèn que l'abundància no neix de la victòria a qualsevol preu, sinó de compartir, del respecte i de l'alegria de caminar junts”.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/entrevista-
director-brafa/](https://opusdei.org/ca/article/entrevista-director-brafa/) (17/03/2026)